

Interferențele muzicii cu Tehnologia Informației

The Interference of Music with the Information Technology

Iuliana Pășcălău

Departament Arte, Colegiul Național "Frații Buzești" / Arts Department, National College "Frații Buzesti"
Craiova, Dolj,
iuliapascalau@yahoo.com

Ana Pășcălău

Psihologie Educațională, Colegiul Tehnic "Henri Coandă" / Educational Psychology, Technical College "Henri Coandă"
Timișoara, Timiș
a_pascalau@yahoo.co.uk

REZUMAT

În experiența de dascăl am întâlnit copii care datorită problemelor familiale nu colaborează și se integrează cu greu în activitățile desfășurate la clasă. Apatia lor am observat că poate fi redimensionată prin intermediul muzicii și tehnologiei IT.

În acest articol prezentăm cazul unui astfel de elev M.A. care în urma unei traume suferite în familie a renunțat la școală. Un copil sensibil și talentat, care își petrece cea mai mare parte a timpului în fața calculatorului. Îndrăgind muzica a căutat diferite programe muzicale cu ajutorul cărora a realizat remixuri dar și creații negative pentru piese de muzică hip-hop.

Părinții, alertați și îndrumați de profesori cu dăruire, au apelat și la ajutorul unui psiholog care a marșat pe dragostea pentru muzică și calculator a lui M.A., și astfel reabilitarea lui este pe drumul cel bun.

A reușit să depășească deziluziile care l-au ținut încătușat timp de doi ani de zile și din toamna dorește să își reia cursurile înțelegând marea necesitate de dezvoltare a culturii sale pe multiple planuri.

Simbioza dintre efectul terapeutic al muzicii, cu beneficiile aduse de tehnologia IT și bineînțeles tactul, dăruirea și dragostea dascălilor pentru elevii lor au fost elemenele cheie care au ajutat la schimbarea stării în bine a lui M.A.

Cuvinte cheie

Căutare de sine, Ritmuri melodice, Tehnologia informației.

INTRODUCERE

Rolul disciplinei Educație muzicală nu este doar de instruire ci și de dezvoltare și stimulare a sensibilității, a fantăziei și imaginării prin contactul direct cu valorile reprezentative ale artei muzicale, prin ea se dorește nu doar „a gădila în mod plăcut urechile” ci de a pătrunde în ungherale cele mai întunecate ale vieții sufletești, modificând și perfecționând încontinuu manifestările spiritului copilului (Munteanu, 1997 și Timariu, 2003 și Vasile, 2004).

STUDIU DE CAZ

Era tacut, stătea mai tot timpul în banca lui, pauzele și le petrecea retras în colțul lui. Dacă doreai să comunci cu el îți răspundeasă scurt fără să reușească să te privească în

ABSTRACT

In my teacher experience I have met children that because of some family problems refuse to collaborate and integrate with difficulty in the class activities. I observed that their apathy can be resized through the help of music and IT.

In this article we present the case of such a student, M.A. who because of a family trauma gave up school. A very gifted and sensible child who spent most of his time in front of the computer. Loving music, he looked for some music programs with which he created remixes as well as his own orchestrations for the hip hop genre too.

His parents being alerted and lead by devoted teachers have asked for a psychologist help who used M.A.'s love for computer and music - doing so his rehabilitation is on a good track.

He succeeded in overcoming his disillusionments which trapped him for two years and beginning this September he is going to resume his classes because he understood his need for developing his abilities in many different perspectives.

The symbiosis between the music therapeutic effect and the benefits brought by the IT and the tact, the devotion, the love of the teachers were the key elements that helped M.A.'s state to improve.

Key words

Finding the self, melodic rhythms, Information Technology

INTRODUCTION

The role of music education discipline is not only for training but also development and boosting sensitivity, fantasy and imagination through direct contact with representative values of music art; through it is meant not only “to pleasantly tickle the ear” but to penetrate the darkest corners of spiritual life, modifying and continually improving child's spirit manifestations (Munteanu, 1997 & Timariu, 2003 & Vasile, 2004).

USE CASE

He was so silent, most of the time he was staying in his desk. He spent his breaks reserved at his place. If you wanted to talk with him, he gave you a short answer without looking into your eyes! He even didn't want that. During class time he was quiet too, from time to time he

ochi! Nici nu-și dorea asta. În timpul orelor era la fel de tăcut, răspundea când și când, eventual pentru a lua o notă. Cum nimeni nu prea îl lua în seamă M.A. rămânea elevul ciudat din clasa a X-a.

Totuși unul dintre profesorii săi, constatașe la mai multe ore ale sale, că anumite melodii parcă îl făceau să vibreze – bătea ușor cu degetele în bancă încercând să prindă ritmul muzicii pe care profesoara de muzică o prezenta spre audiere. Ea parca înțelegea că undeva în sufletul acestui copil era o durere lăuntrică ce îl ținea încătușat și departe de toți ceilalți. I-a urmărit comportamentul câțiva timp și a înțeles că M.A. are mare nevoie de ajutor.

Profesoara a conștientizat că fragmentele muzicale utilizate în cadrul audieriilor uneori cu un caracter melancolic, alteori dinamice scoteau la iveală noi informații despre M.A.

S-a hotărât să-l întrebe dacă poate să îl ajute cu ceva, și l-a rugat ca la următoarea oră să aducă el bucăți muzicale preferate pe care să le audieze la clasă. Profesoara l-a întrebat ce înseamnă pentru el acele mișcări sacadate ale degetelor sale pe bancă.

M.A. i-a răspuns că își imaginează că el cântă la orgă, deoarece face asta deseori acasă. I-a mai mărturisit că pentru el muzica e o pasiune, apoi s-a opri...

Deși dorea să îl ajute foarte mult, profesoara a constatat că la orele următoare M.A. nu a mai venit.

Profesoara s-a interesat de elev la diriginta băiatului, care i-a confirmat că M.A. a renunțat la școală, și a adăugat că: "oricum nu prea se descurca".

Dezamăgită de răspunsul primit, a rugat-o totuși pe colega sa să-i dea numărul de telefon al parinților acestui elev. Profesoara de muzică îi remarcase talentul și înclinațiile muzicale, care cu puțin ajutor puteau fi valorificate. Cunoșcând valențele curative ale muzicii era convinsă că doar ea muzica poate să fie o pârghie de pornire pentru M.A. – dar nu știa ce anume se petreceea cu el.

A luat legătura cu mama băiatului și doamna M., i-a spus că nu știe ce se petrece, dar M.A. nu mai dorește să vină la școală. I-a povestit doamnei profesoare că fiul ei preferă să stea acasă în fața laptopului și să compună muzică, nu mai dorește să audă de școală și nici de alte persoane.

Doamna profesoară i-a recomandat un psiholog și i-a spus doamnei M. că este convinsă că M. A. va reuși să depășească perioada dificilă prin care trece – și speră ea, ca prin muzică, M.A. să reușească să găsească calea spre sine.

METODOLOGIA FOLOSITĂ ÎN ACEST CAZ

M.A. este un adolescent de 16 ani, care în clasa a X-a a renunțat la școală datorită unui eveniment nefericit petrecut în viața sa. Problema sa își are rădăcinile în perioada când era elev în clasa a VIII-a. Băiatul a asistat la o scenă în care tatăl o bătuse cu cruzime pe mama sa chiar în dimineață examenului de capacitate. Examenul a fost un eșec total, nu pentru că M.A. nu ar fi putut face față din punct de vedere cognitiv, ci datorită unui blocaj emoțional care l-a sechestrat în dimensiunea sa interioară.

S-a luptat preț de doi ani să reziste climatului educațional de la școală, destul de brutal și neadecvat pentru un elev inteligent și talentat în artele muzicale.

gave you an answer, just for the sake of a mark. No one took him for serious so he remained the strange student from tenth grade.

Still one of his teachers, realized that many times at her classes, some of the melodies made him vibrate - he was knocking softly on the desk with his fingers trying to catch the rhythm of the melody that the music teacher was presenting for audition. She somehow understood that somewhere in the soul of this child, was an untold pain, which handcuffed him and kept him far away from the others. She watched his behavior and understood that he needed help.

The teacher became aware that the musical fragments that were played during the audition timeframes, sometimes with a melancholic character, some times dynamic revealed new information about M.A.

She decided to ask him if she can be of any assistance to him. So she asked him that at the next class, he should bring some of his favorite tunes for audition. The teacher asked him what was the meaning of those jerky movements of his fingers on the desk.

M.A. answered that he was imagining that he is singing at the organ, because he does that usually at home. He told her that music for him is a hobby; then he stopped...

Even though she wanted so much to help him, the music teacher observed that at her next classes M.A. didn't come anymore.

The music teacher inquired the boy's class master about him. The class master told the music teacher that M.A. gave up on school, and added: "any way he did not cope with".

Although disappointed by the answer she received, she asked her colleague for M.A. parents' phone number. The music teacher remarked his talent and his music abilities, which with a little bit of help could be valued. Knowing about the music curative valence, she was convinced that just music could be a start lever for M.A. – still she didn't know what was happening with M.A.

She contacted boy's mother. Mrs. A. said that she didn't know what to do, but M.A. wouldn't want to come to school. M.A. mother told the music teacher that her son preferred staying home in front of his laptop composing music than going school or talking to others.

The teacher recommended Mrs. M. a psychologist and told Mrs. M. that she was convinced that M.A. is going to pass over this difficult period – she was hoping that M.A. through music would find the way to himself.

THE METODOLOGY USED IN THIS CASE

M.A. is a 16 years old teenager, who in the tenth grade gave up school because of an unhappy event that took place in his life. His problem has its roots in the period in which he was a student in the eighth grade. The boy witnessed a scene in which his father was brutally beating his mother. This scene took place in the day of the graduation exam. The exam was a total failure, not because M.A. wouldn't have been cognitively able to pass it; but because of an emotional blockage which imprisoned him in his self.

He tried to hang on for two years in the educational climate from school, brutal enough and inappropriate for an intelligent and music gifted student.

Datorită faptului că a pierdut examenul de capacitate a fost înscris în clasa a IX-a la o școală de arte și meserii. Aici a avut parte de cadre didactice specializate pe dimensiunea hard a societății noastre, latura emoțională, muzicală, la profilul său nu putea fi valorizată. Doamna profesoară de muzică, pe care o cunoaște abia în clasa a X-a, deși își dorește să facă ceva pentru el, nu poate decât să o îndrume pe mamă spre un psiholog.

M.A. a început anevoie întâlnirile cu psihologul, care cu prietenie încearcă să-l facă să se redeschidă spre soare.

Remediu terapeutic (Vasile, 2004) combină și valorizează talentul muzical al lui M.A. cu abilitățile practice ale sale de utilizare ale computerului. Logoterapia crează cadrul și scenariul în care M.A. începe treptat să se deschidă, să se comunice pe sine. Când cuvintele în terapie își pierdeau valoarea, ritmurile melodice create de M.A. le luau locul. M.A. crează negative pe calculator pentru diverse formații de hip hop și rap. Muzica sa, născută din tumultul emoțiilor sale, nu se dorește a fi una neapărat performantă dar oricine aude o melodie compusă de M.A. poate surprinde în sunetul viorii și al pianului utilizat ca fundal, durerea nemărturisită, care pe măsură ce se avansează în terapie parcă se dezlănțuie ca mai apoi să devină controlată.

Programele de creare a muzicii pe care le utilizează pe computer M.A. îi dau posibilitatea să mixeze și să remixeze un anumit sunet până când el devine cât mai acurat și mai aproape de emoția trăită în interior.

În prezent M.A. nu a revenit la școală dar starea sa s-a îmbunătățit simțitor și cu ajutorul celor doi coterapeuți: muzica și computerul, psihoterapeutul a reușit să dea o nouă dimensiune vieții lui M.A.

Fiecare nouă zi pentru M.A. este un prilej de a crea o nouă melodie (vezi Figura 1), un nou răsunet muzical și în același timp o detensionare emoțională. M.A. în prezent își valorifică munca vânzând pe internet negativele pe care le creează. Poate vi se pare surprinzător dar negativele sale sunt foarte căutate.

Din septembrie M.A. își va relua studiile pentru că a înțeles că avem voie să fim triste, avem voie să ne fie teamă să fim revoltăți, să dorim la un moment dat să ne retragem în sine, însă toate acestea nu TREBUIE SĂ NE OPREASCĂ SĂ CREȘTEM ȘI SĂ NE DEZVOLTĂM.

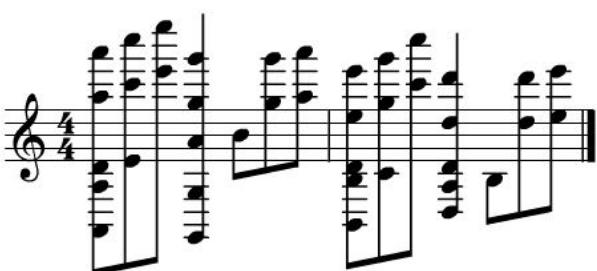

Figura 1. Better days (Zile mai bune), Autor M.A.

Rândurile prezentate anterior sunt o frântură din realitatea cu care ne confruntăm astăzi mai mult ca oricând, în calitate de dascăli, părinți, mentorii - un fragment de viață al unui adolescent ce susține ideea cum că dacă valorizăm aspectele pozitive ale tehnologiei moderne, pornind din realitatea copilului, orice traumă poate fi redefinită și integrată în dezvoltarea personalității acestuia.

Pentru a proteja identitatea adolescentului am utilizat două inițiale întâmplătoore. Datele personale în orice

Because he lost his graduation exam he was enrolled in the ninth grade at a school for arts and craftsmanship. Here he had to deal with teachers that were qualified in the hard side of our society. His emotional and musical self dimension couldn't be exploited at his school profile. His music teacher whom he meets just in the tenth grade wants to help him but she can just guide the boy's mother to a psychologist.

Although the psychologist tries with friendship to make M.A. to reopen himself towards the sun, the meetings started with difficulty.

The therapeutic cure (Vasile, 2004) combines and values M.A.'s musical talent with his computer skills. The logo therapy creates the place and the scenario in which M.A. starts gradually to open and to communicate himself. When the words in therapy lost their values, the melodic rhythms created by M.A. took their place. M.A. creates on the computer orchestrations for different hip hop and rap music bands. His music born from the turmoil of his emotions, not necessarily intend as a professional one, but any one who listens a melody composed by M.A. can surprise from the violin and piano used as a background, the untold pain which as with the advance of the therapy seems to unleash itself to become controlled later on.

The music programs that M.A. uses them on his computer give him the possibility to mix and remix a specified sound as long as it became more accurate and closer to the emotion experienced within.

Currently M.A. hasn't came back to school but his condition improved significantly and with the help of the two cotherapists: music and computer, the psychotherapist succeeded to provide a new dimension for M.A.' life.

Each new day for M.A. is a privilege to create a new melody (see Figure 1), a new musical echo and in the same time an emotional relief. Currently M.A. exploits his work by selling his orchestrations on the Internet. Surprisingly, according to the web pages where he posts his orchestrations, his work is highly rated.

Starting September M.A. is going to resume his studies; he understood that we are allowed to be sad, we are allowed to be afraid, to be resentful, we are allowed to wish to retreat ourselves within, but all of these CAN'T STOP US FROM GROWING AND DEVELOPING.

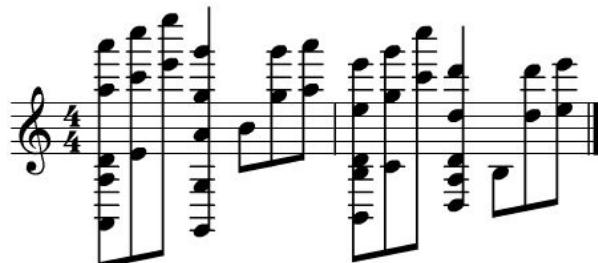

Figure 1. Better days, by M.A.

Lines outlined above are a fraction of the reality facing us nowadays more than ever, no matter whom we are: teachers, parents, mentors - a fragment of an adolescent's life that supports the idea that if we exploit the positive aspects of modern technology, starting from child's reality, any trauma can be redefined and integrated in the development of child's personality.

studiu de caz sunt confidentiale conform codului deontologic al actului psihologic (Colegiul Psihologilor din Romania, 2010).

Familia și școala sunt elementele sociale cheie ce creează cadrul în care copiii și adolescenții se pot dezvolta armonios în funcție de dorințele, motivațiile și aptitudinile personale (Monteil, 1997).

În familie „elevul” – copilul primește primele inițiéri în învățarea “mersului” și a raportării sale la realitatea în care trăiește. Școala vine să solidifice și să construiască în continuare personalitățile „ucenicilor” săi.

Un copil sau adolescent are nevoie să simtă că nu este necesar să fie premiant sau olimpic pentru a fi iubit, respectat și acceptat. Afecțiunea, aprecierea, respectul față de personalitatea fragilă (Munteanu, 1997 și Timariu, 2003 și Vasile, 2004) a acestuia nu trebuie să fie condiționate de performanțele școlare sau de altă natură.

Atât timp cât școala se va raporta apreciativ doar la elevii performanți, pentru majoritatea elevilor această instituție rămâne o amenințare a imaginii de sine și a stării de bine a acestora.

Adolescentul de astăzi, într-un mod paradoxal poate pentru unii, se confruntă cu cele mai tulburătoare conflicte interioare și relationale. El își găsește liniștea interioară deseori în muzică, sau în computer. Dacă ne uităm la situația actuală cu care se confruntă dascălii și cei care lucrează cu copiii, cu puberii, cu adolescentii ne dăm seama că această liniște este doar „liniștea dinaintea furtunii” (Adams și Berzonsky, 2009).

Se vorbește tot mai mult despre preocupările adolescentilor, despre timpul petrecut în fața computerului, cu căștile în urechi ascultând o melodie de cele mai multe ori melancolică.

Relațiile virtuale pe care le stabilesc adolescentii prin intermediul programelor de comunicare pe internet (Yahoo Messenger, Skype) sunt mult mai frecvente și mai preferate de ei, în dauna contactelor sociale față în față.

Internetul devine astfel un cadru util și parcă de nelipsit pentru adolescenti. Găsindu-și mai repede liniștea interioară utilizând internetul adolescentul - lipit de ecran, centrat pe tastatură, singur în fața computerului devine un actor virtual înlănțuit de o mașină.

În spațiul virtual adolescentul se simte liber să acționeze fără limite și fără rezerve. El nu mai e constrâns de faptul că „celalat” sau „celalți” îl vor cataloga drept deviant de la normele și standardele sociale promovate de grupul de apartenență, de școală, de familie.

În aceste condiții conceperea școlii ca o pe instituție socială ce deține multiple funcții, aptă să răspundă nu doar nevoilor informaționale ale elevilor dar și celor psihologice și sociale, este vitală. De fapt scopul ultim al educației este pregătirea pentru viață a elevilor. Creșterea numărului de eșecuri și abandonuri școlare, de comportamente delicvente sau nesănătoase, de tulburări emotionale în rândul elevilor reprezintă indicatori clari ai faptului că școala trebuie să se implice mai mult în această direcție. (Băban, 2001)

Sintetizând: a-i face cuiva educația înseamnă a-l învăță. Important este ce alegem să-i învățăm pe cei din fața noastră și cum alegem să-i învățăm. Relația profesor - elev nu se învăță, este vocație, este har.

To protect teenager's identity we have used two random initials. According to the code of conduct for the psychological act (Romanian College of Psychologists, 2010), any data that has personal character are confidential.

Family and school are key social factors that create the framework in which children and teenagers develop harmoniously according to their wishes, their motivations and their personal abilities (Monteil, 1997).

Inside family “the pupil” – receives the first steps towards learning “to walk” and towards the ability to report him/herself to the leaving reality. School consolidates and builds forward hers disciples’ personality.

A child or a teenager has the need to feel that is not necessary for him to be an Olympic to be loved, to be respected and to be accepted. The affection, the appreciation, the respect for his fragile personality (Munteanu, 1997 & Timariu, 2003 & Vasile, 2004) mustn't be conditioned by his/her school performance or other things.

As long as the school will report favorable only to competent pupils, for most of students this institution remains threat to their self-image and their welfare.

Nowadays teenager, for some in a paradoxical way, is confronting the most disturbing inner conflicts and relationships. He/She seldom finds his/her inner peace in music or in computers. If we look at the actual situation confronted by the teachers, and those who work with children and adolescents we realize that this is just the “silence before the storm” (Adams & Berzonsky, 2009).

More and more it is spoken about the concerns of adolescents, about the time they spent in front of a computer, with their head phones on, listening a melancholic tune most of the time.

The virtual relationships which adolescents establish through communication software over the Internet (i.e. Yahoo Messenger, Skype) are more frequent and more accepted by them, instead of face to face social contacts.

The Internet serves as a useful framework and seemingly customary for adolescents. Finding his/her inner peace faster using the Internet, the adolescent - glued on the monitor, concentrated on the keyboard, alone in front of the computer becomes a cyber actor chained by a machine.

In cyberspace adolescent feels free to act without limits and without reservation. He is no longer constrained by the fact that “the other” or “others” will catalogue him/her as deviant from social norms and standards promoted by group membership, by school, by family.

In this case conceiving school as a social institution that has many functions, able to answer not just to pupils' need for information, but those psychological and social as well is vital. In fact the utmost purpose for education is pupils' training for life. Increased and early school failure and abandon, delinquent or unhealthy behaviors, emotional disorders among pupils are clear indicators that the school should be involved more in this direction (Băban, 2001).

To summarize: to educate someone means to teach him/her. Important is what we choose to teach the pupils in front of us and how we choose to teach them. The

Nu trebuie să uităm că ei, educabilii au propriile lor gânduri și noi adulții trebuie să fim abili și flexibili în a ști să îmbinăm cât mai armonios toate aceste arte văzute și nevăzute. Este important să valorificăm latura pozitivă a fiecărui lucru, obiect, acțiune dar mai ales ființa umană cu care ne intersectăm la un moment dat în actul educațional. Educabilul nu este un obiect static ci dimpotrivă o entitate fragilă, vulnerabilă ce ajunge uneori decât o izbucnire fugărească și neîndemânatică a realității în care trăiește.(Iacob și Cosmovici,1998)

Nu-l putem înțelege pe cel din spatele băncilor de clasă decât cu condiția să trecem în rezervă și între paranteze sistemul de valori și de credințe personale, și să utilizăm reperele lor personale - laptopuri, walkman-uri, telefoane mobile, muzica lor amalgamată etc. Realitatea lor ne poate conduce spre sufletul lor de unde cu măiestrie putem să redefinim tăcerea lor, tristețea lor, dezamăgirile lor, disperările lor.

Dascălul șlefuiște cu migală, cu iubire, punându-și amprenta nu doar asupra calității actului educativ ci asupra caracterului, a personalității umane.

Muzica cu implicațiile sale profunde pe care le are în conștiința umană cu valoarea sa nelimitată, ce i s-a atribuit din cele mai vechi timpuri amintind aici vastul patrimoniu al mitologiei, va ajunge în secolul XXI și în care tehnologia IT are, am putea spune: “un cuvânt greu de spus”, dacă nu ultimul, să joace un rol dominant, artistic, terapeutic, prin simbioza lor.

Evoluția spre forme complexe, abstrakte chiar prin alternanța între sunetul cântat față de cel percutat, a duratelor sonore bazate pe frecvențe regulate muzicale, față de accentele ritmice, asociate cu gestica operatorie la anumite nivele de frecvență sunt câteva din posibilitățile oferite azi de calculator în explorarea unei noi muzici (Dicționar de estetică, 1972).

Valorificarea calităților estetice ale sunetului emis de “vocea computerului” este astăzi o aspirație socială sau individuală.

Problema raportului dintre structura invizibilă și efemeră a muzicii electronice și universul existențial al omului este soluționată pe această cale prin programe din ce în ce mai sofisticate (vezi Sibelius).

Sunetul muzical drept constantă afectivă și estetică își proiectează un ritm propriu cu multiple nivele de energie sonoră în cicluri de frecvențe convertibile, în dure muzicale, ritmice, melodice (Dicționar de estetică, 1972).

Codificarea riguroasă, uneori inexplicabilă a acestor sisteme funcționale într-o unitate stilistică, raportată la diferite împrejurări ale vieții individuale umane devine un domeniu de explorare pentru psihologi. Întâlnim aici trăirea estetică, o stare complexă care pune în mișcare toate forțele și energiile psihice ale omului, ale afectivității, antrenând și stări de modificare cenestezică, în special atunci când ea se leagă de frumusețea unei priveliști a naturii, a unei stări de spirit caracterizată prin încordare, destindere, contemplație, efort, meditație, acțiune.

Ea lasă în urma ei, după caz, o stare de euforie psihofizică, un sentiment de eliberare interioară care adverește nemijlocit teoria aristotelică a katharsisului sau o stare de disponibilitate a inteligenței, voinței și emotivității (Dicționar de estetică, 1972 și Banciu, 2005).

pupil-teacher relationship can not be learned, it is vocation, it is grace.

We must not forget that they, the educatees have their own thoughts and us as grownups we must be crafty and flexible in knowing how to combine as harmonious as possible all these seen and unseen arts. It is important to value the positive side in each thing, object, action, but especially the human being with which we intersect at some point in time in the educational act. The educatee is not a static object, on the contrary is a fragile entity, vulnerable, that becomes sometimes just a fugitive and clumsy eruption of the reality in which he/she lives (Iacob & Cosmovici, 1998).

We can not understand the one behind the class desk unless we retire and put in brackets our system of values and personal beliefs, and use their personal landmarks – notebooks, walkmans, mobile phones, their amalgamated music etc. Their reality can lead us towards their soul, from where skillfully we can redefine their silence, their sorrow, their disappointments and their desperations.

The teacher painstakingly polishes with love, putting his imprint not only on the quality of the educational act but on the character and human personality.

Music with its profound implications that it has in human consciousness, with the unlimited value with which it has been awarded from the most ancient times, recall here the large mythological inheritance, will become in the XXIst century and in which the information technology has, we could state: “a hard word to say”, if not the last, to play a dominant role, artistic, therapeutic, through their symbiosis.

The evolution towards complex forms, abstract even through the alternation between the played sounds over the percussional ones, of the sonorous durations based on the regular musical frequencies, over the rhythmical accents, associated with operative gestures at certain frequency levels are some of the qualities offered today by computers, in the exploration of a new music (General Aesthetic Dictionary, 1972).

Harnessing the aesthetic qualities of the sound emitted by the “computer’s voice” is today a social or individual goal.

The relation issue between the invisible and ephemeral structure of electronic music and human's existential universe is resolved today through more and more sophisticated programs (see Sibelius).

The sound of music as an affective and aesthetic constant is projecting its own rhythm with multiples levels of sonorous energy in cycles of convertible frequencies, in musical durations, rhythmical and melodically (General Aesthetic Dictionary, 1972).

The rigorous codification, sometimes inexplicable, of these systems into a stylistic unit, with respect to different situations of the human individual life becomes an exploration field for psychologists. We meet here the aesthetic living, a complex state which puts in motion all human psychic forces and energies, of affectivity, engaging also cenesthesia modifying states, especially when related to the beauty of a landscape, of a spirit state characterized by tension, relaxation, contemplation, effort, meditation, action.

It leaves behind, based on the case, a state of physical euphoria, a feeling of interior relief which directly proves

Această experiență umană mijlocită azi de tehnologia IT este unul din mijloacele cele mai eficace ale formării personalității și implicit ale educației umaniste.

Cu toate că aceste emoții elementare pot constitui o componentă de bază a emoției estetice, ele pot fi trăite și fără a avea nimic specific estetic. Revenind la această unealtă atât de uzuală astăzi, căreia îi spunem computer remarcăm largul câmp de acțiune și disponibilitate pe care și l-a găsit prin contactul cu arta muzicii creând o estetică informațională caracterizată prin folosirea unor principii de bază ale teoriei matematice a informației și calculului probabilisticilor. El aduce muzicii un spor de vigoare și obiectivitate științifică. Interferența artă - computer a dus la încercări de modelare a procesului de creație și de producere artificială a operelor de artă, prin programare cu ajutorul acestor mașini electronice.

CONCLUZII

Toate datele prezentate anterior se doresc să fie o exemplificare a acțiunilor posibile ce pot fi realizate pentru a fi un sprijin în viața elevilor. Studiul de față nu s-a dorit să fie unul neapărat științific ci mai mult o prezentare a unei bucăți din realitatea cotidiană cu care se confruntă dascălul, părintele, și cei care lucrează cu elevii.

Ca o perspectivă a acestui articol ar putea fi realizată o cercetare în care să fie valorizate aspectele curative ale muzicii îmbinate cu tehnologia informației.

the aristotelic theory of catharsis or a state of intelligence, will and emotiveness availability (General Aesthetic Dictionary, 1972 & Banciu, 2005).

This human experience mediated today by information technology is one of the most effective means to form personality and implicitly for humanistic education.

Even though these basic emotions can be an essential part of aesthetic emotion, they can be experienced without having anything aesthetic specific. Coming back to this so used nowadays tool, which we call computer, we notice the vast action and availability field found through the contact with music art creating an information aesthetics characterized through the use of some basic mathematical principles and probabilistic calculus. It brings an increase of vigor and scientific objectivity to music. The art – computer interference led to attempts to shape the creative process and the artificial production of art works, by appointment with these electronic machines.

CONCLUSIONS

All the facts previously presented are intended to be an example of possible actions that can be made for support in pupil's life. The present study was not necessarily intended to be a scientific one, but rather a presentation of a portion from daily life confronted by the teacher, the parent and those who work with pupils.

Future work envisions research towards harnessing the healing aspects of music combined with information technology

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- Adams, G. R., și Berzonsky, M. D. (2009). *Psihologia Adolescenței*. Iași, Editura Polirom.
- Banciu, G. (2005). *Estetica muzicală*. Cluj-Napoca, Editura Academiei de Muzică „Gheorghe Dima”.
- Băban A.(2001). *Consiliere educatională*. Cluj-Napoca, Editura Ardealul.
- Colegiul Psihologilor din Romania. (2010). *Codul deontologic al profesiei de psiholog*. <http://www.copsi.ro>. COLEGIU/COMISII/deontologie/DOCUMENTE/CODUL%20DEONTOLOGIC%20AL%20PROFE SIEI%20DE%20PSIHOLOG%20final.doc, accesat pe 11.08.2010.
- (1972). *Dictionar de estetică generală*. Editura Politică.
- Iacob, L., și Cosmovici, A. (1998). *Psihologie Școlară*. Iași, Editura Polirom.
- Munteanu, G. (1997). *Didactica Educației Muzicale*. București, Editura Fundației „România de Mâine”.
- Monteil, J.M.(1997). *Educație și formare*. Iași, Editura Polirom.
- Timariu, M. (2003). *Didactica Educației Muzicale*. Cluj-Napoca, Editura Academiei de Muzică „Gheorghe Dima”.
- Vasile, V. (2004). *Metodica Educației Muzicale*. București, Editura Muzicala.